

fang end den Forhøjelse, der her er Tale om. Her søges nu ved det forelagte Lovforslag Ølskatten forøget med for de tre Sorter, hvorom Talen er, henholdsvis 1, 4 $\frac{1}{2}$  og 7 $\frac{3}{4}$  Ø. pr. Halvflaske, og jeg skulde tro, at noget tilsvarende ved tidligere Lejligheder ikke er forekommet det ærede Medlem Hr. Borgbjerg særlig urimeligt og særlig uretfærdigt, for han har tidligere støttet saadanne Bestræbelser. Det ærede Medlem siger saa som Forsvar for sin Beregning af Skatten pr. Alkoholprocent, at Praksis nok skal lære Nyderne at regne, for naar det viser sig, at det ønskede Resultat hurtigere kan opnaas gennem den pr. Procent mindre beskattede Alkohol i visse Vine end ved Nydelse af Øllet, saa skal det nok bevirke, at Folk søger over paa dette Vinforbrug. Men jeg kan forsikre det ærede Medlem Hr. Borgbjerg om, at som der er fri Bane nu for dette Vinforbrug og vil blive det fremdeles, saaledes vil lige saa lidt fremdeles, som det er Tilfældet nu, Afgørelsen af, om man skal nyde det ene eller det andet, afhænge af, hvilken Skat pr. Alkoholprocent man betaler, naar man drikker disse Varer.

Det ærede Medlem Hr. Heilesen mente, at jeg, naar jeg havde udtalt mig om hans Stilling til den tidligere svenske Finansminister Thorson, havde gjort mig skyldig i en uhyre Overdrivelse, naar jeg mente, at hans Stilling vilde have været en anden overfor den tidligere svenske Finansministers Bestræbelser, hvis det ærede Medlem Hr. Heilesen havde været Medlem af den svenske Rigsdag, end den nu er, da han er Medlem af den danske. Nej, det er ganske utvivlsomt saaledes, som jeg har sagt det, og alle ærede Medlemmer og alle Mennesker her i Landet, som kender det ærede Medlem Hr. Heilesens Opfattelse af disse Spørgsmaal og respekterer den, saaledes som jeg gør, vil vide, at det ærede Medlem Hr. Heilesen vilde gaa imod en hvilken som helst Bestræbelse, der tillod Fremstillingen af Drikkesorter, der indeholder mere Alkohol end de Sorter, der hidtil er produceret, og det er jo det, som den tidligere svenske Finansministers Forslag gaar ud paa. Altsaa, Finansminister Thorson vilde i det ærede Medlem, hvis denne havde siddet i den svenske Rigsdag, have fundet en lige saa energisk Modstander, som jeg nu, da det ærede Medlem sidder i den danske Rigsdag, finder i ham. Naar derfor det ærede Medlem siger, at han for alle Hovedpunkters Vedkommende kan tiltræde den svenske Betænkings Ud-

talelser, tvivler jeg ikke derom, men Konklusionen deraf, Forøgelsen af Alkoholindholdet i det svenske Øl, vilde, som sagt, ganske sikkert have fundet enkræftig Modstander i det ærede Medlem Hr. Heilesen.

Jeg synes, det er ganske naturligt at tage ganske roligt og sindigt paa denne Sag. Det er ikke en Sag, der har den uhyre Vægt, det ærede Medlem Hr. Heilesen tillægger den, thi jeg føler mig ganske overbevist om, at med de ændrede Beskatningsregler, der er foreslaaet i Tilknytning til Restriktionernes Ophævelse, vil det daglige Forbrug af Øl for den overvejende Del af Befolkningen vedblive at være Forbrug af lettere Pilsnerøl og ikke blive overført til det sværere og dyrere Lagerøl. Pilsnerøl var jo ogsaa i de senere Aar før Restriktionernes Indførelse i høj Grad trængt ind paa Lagerøllens Omraade, og Porterens har aldrig været den brede Befolknings Drik og vil end mindre blive det, naar de Beskatningsregler, der nu foreslaas, gennemføres. Netop fordi jeg føler mig overbevist om, at med Vedtagelsen af de nye Beskatningsregler vil vi have bevirket, at det almindelige Forbrug stadig holder sig til de lette Sorter, kan jeg paa ny anbefale Ophævelse af Restriktionerne.

**Heilesen:** Naar den højtærede Minister mente, at jeg som Medlem af Afviklingsudvalget kunde have foranlediget en Undersøgelse fra Ædruelighedskommissionens Side, maa jeg gøre opmærksom paa, at det beror paa en Fejltagelse, at jeg skulde være Medlem af Afviklingsudvalget; men selv om jeg havde været Medlem af Afviklingsudvalget, vilde jeg ikke have kunnet foranledige dette, fordi Ædruelighedskommissionens tidligere Formand stillede sig paa det Standpunkt, at skulde Ædruelighedskommissionen tage disse indgaaende Undersøgelser op, saa maatte man have Sikkerhed for, at Spørgsmaalet ikke blev afgjort, inden den var færdig med sine Undersøgelser. Den eneste, der kunde have givet Ædruelighedskommissionen denne Opfordring med den Sikkerhed, var den højtærede Minister, og det forekommer i hvert Fald mig, at den Skrivelse, Ædruelighedskommissionen rettede til Ministeren den 9. December i Fjor, burde have foranlediget den højtærede Minister til et Svar og foranlediget ham til at sørge for, at Afgørelse af dette Spørgsmaal i hvert Fald blev udsat, indtil Ædruelighedskommissionen havde haft det til Undersøgelse. Men naar den højtærede Minister er af den Opfattelse, at